

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Obraz medialny instytucji życia społecznego
Prowadzący	dr hab. Paulina Olechowska, prof. ucz.
Wydział	Wydział Nauk o Komunikacji i Dziennikarstwa
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	I
Profil studiów	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2024/2025
Rok studiów	3
Semestr	2
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole)	DL_W04, DL_W18, DL_K04, DL_K06
Rodzaj zajęć (wybór z listy*)	wykład
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	Brak wymagań.
Opis i cele przedmiotu Obraz medialny instytucji życia społecznego	Celem przedmiotu jest przybliżenie studentom fundamentalnych instytucji społecznych oraz sposobów ich funkcjonowania i prezentowania w mediach. Szczególny nacisk położony zostanie na analizę medialnych obrazów instytucji takich jak: gospodarcze (ekonomiczne), polityczne (np. partie polityczne, organizacje pozarządowe), wychowawczo-oświatowe (np. rodzina, szkoły), kulturalne (np. kina, teatry, muzea, sale koncertowe, biblioteki, wystawy), socjalne (np. ośrodki pomocy społecznej) oraz religijne (np. Kościół i związki wyznaniowe). W ramach zajęć omawiane będą mechanizmy kreowania wizerunku tych instytucji w przestrzeni medialnej, rola public relations w ich prezentacji, a także sposoby odbioru tych przekazów przez społeczeństwo. Przedmiot ma również na celu wykształcenie umiejętności krytycznej i obiektywnej analizy medialnych reprezentacji instytucji społecznych.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
Obraz medialny instytucji życia społecznego:	
1. Zagadnienia wprowadzające. Obraz medialny rzeczywistości/świata. Jak badać medialno-społeczny obraz świata. Instytucje życia społecznego. W jakim świecie się poruszamy? Społeczeństwo kultury wizualnej	4
2. Człowiek widziany w mediach. Koncepcja osoby (substancjalność rozumność, samodzielność w istnieniu). Personalizm (integralny, społeczny, chrześcijański). Godność i prawa osoby ludzkiej. Społeczna natura człowieka. Osoba w mediach	4
3. Instytucje wychowawcze (medialny obraz rodziny). Kryzys modelu rodziny instytucjonalnej (tradycyjnej). Powstawanie nowego modelu rodziny personalnej. Zachodzące zmiany. Serialowe kreacje rodziny (Klan, M jak miłość, Świat według Kiepskich).	4
4. Instytucje religijne (medialna percepcja Kościoła i związków wyznaniowych). Kościół realny a kościół medialny. Kościół w Polsce. Analiza dyskusji w sieci. Marketing i reklama Kościoła. Kościół w mediach społecznościowych. Kościół o mediach	4
5. Instytucje gospodarcze (ekonomiczne) – Media a ekologia. Świadomość ekologiczna. Ekologia integralna. Kultura ekologiczna. Edukacja ekologiczna. Komunikacja ekologiczna	4
6. Media a społeczna odpowiedzialność biznesu. Obszary CSR. Etyczne wskazania dla przedsiębiorstwa (business etics). Zasady prowadzenia biznesu	2
7. Media a zwalczanie korupcji. Podstawowe rozróżnienia. Przyczyny korupcji. Pożyczanie na procent czyli tzw. lichwa. Rola mediów w odkrywaniu korupcji	2
8. Instytucje kultury a media. Pojęcie kultury. Instytucje kultury w Polsce. System funkcjonowania kultury - polityka kulturalna. Rynek kultury. Rola mediów w kształtowaniu kultury	2
9. Instytucje polityczne - polityka - obecna w mediach. Polityk-dziennikarz, polityk-adwokat, polityk-boss i polityk-urzędnik. Modele medialne (śródziemnomorski, środkowoeuropejski, atlantycki). Rola mediów w demokratycznym systemie państwa. Utowarowienie (komodyfikacja) informacji. Mediokracja i mediatyzacja. Tabloidyzacja	2
10. Instytucje polityczne – Kultura wystąpień w mediach. Postulaty konwersacyjne. Postulat jakości. Postulat ilości. Postulat relewancji. Postulat sposobu mówienia. Karta Etyczna Mediów. Zasada prawdy. Zasada obiektywizmu. Zasada oddzielania informacji od komentarza. Zasada uczciwości. Zasada szacunku i tolerancji. Zasada pierwszeństwa dobra odbiorcy. Zasada wolności i odpowiedzialności	2
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe</u> efekty uczenia się (co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)	<u>Opis przedmiotowych</u> efektów uczenia się (wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mieralne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt) (co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy..)
DL_W04	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe pojęcia i teorie dotyczące mediatyzacji wybranych obszarów życia społecznego oraz wizerunku w mediach	W1 – student zna podstawowe instytucje społeczne, struktury i systemy komunikacji, posiada wiedzę z zakresu nowych i starych mediów, etyki medialnej, komunikowania wartości (tematy 1-3)	Kolokwium końcowe, aktywność na zajęciach
DL_W18	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe pojęcia i teorie z zakresu idei i ideologii społecznych w kontekście współczesnej tematyki dziennikarskiej	W2 – student potrafi nazwać i wskazać na procesy wpływające na globalne i lokalne transformacje instytucji społecznych, ocenić ich sposoby prezentacji w mediach, scharakteryzować i krytycznie ocenić ich medialny obraz (tematy 4-10)	Kolokwium końcowe, aktywność na zajęciach
DL_K04	Jest gotów do otwartego nawiązywania kontaktów społecznych i zawodowych	K1 – student jest przygotowany do aktywnego udziału w grupach, instytucjach i organizacjach społecznych i medialnych (tematy 1-10)	Aktywność na zajęciach
DL_K06	Jest przygotowany do przestrzegania zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego	K2 – student angażuje się w rozwój świadomości obywatelskiej, komunikuje się w aspektach związanych z instytucjami społecznym (tematy 1-10)	Aktywność na zajęciach

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Wykład problemowy
2.	Dyskusja akademicka
3.	Praca z tekstami

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	udział w zajęciach	30	30/1
	udział w zaliczeniach poza zajęciami		
	udział w konsultacjach		
praca własna	przygotowanie do zajęć, osobiste lektury	20	30/1
	praca w ramach zaliczenia śródkresowego i przygotowanie do kolokwium końcowego	10	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Ocenę końcową stanowi pozytywny wynik kolokwium oraz aktywność podczas zajęć. Dopuszczalne są dwie nieusprawiedliwione nieobecności.

W1, W2, K1, K2

Na ocenę 5 – student bardzo dobrze orientuje się w funkcjonowaniu instytucji społecznych, zna je w sposób pogłębiony i potrafi szczegółowo opisać ich miejsce w strukturze społecznej oraz rolę, jaką pełnią. Perfekcyjnie rozpoznaje sposoby komunikowania tych instytucji w mediach, trafnie analizuje i interpretuje ich obraz medialny, a także potrafi to ująć w formie dziennikarskiej. Jest aktywnym uczestnikiem życia społecznego i politycznego, angażuje się w działania instytucji, inicjuje dialog społeczny i międzykulturowy oraz skutecznie animuje aktywność obywatelską.

Na ocenę 4 – student dobrze zna i rozumie działanie różnych instytucji społecznych oraz potrafi określić ich funkcjonowanie i sposób obecności w mediach. Poprawnie rozpoznaje ich obraz medialny i potrafi go opisać w przystępnej formie. Wykazuje inicjatywę w życiu społecznym i kulturowym, potrafi animować działania związane z funkcjonowaniem instytucji oraz prowadzić dialog na tematy społeczne i kulturowe.

Na ocenę 3 – student zna podstawowe instytucje życia społecznego i ma ogólne pojęcie o ich funkcjonowaniu. Potrafi w sposób powierzchowny opisać ich obecność w mediach, choć nie zawsze trafnie je interpretuje. W ograniczonym zakresie uczestniczy w działaniach społecznych i dialogu kulturowym, a jego zaangażowanie jest raczej pasywne lub sporadyczne.

Literatura obowiązkowa

1.	Drożdż M., <i>Osoba i media w prawdzie i uczciwości</i> , Kraków 2019
2.	Gralczyk A., Łęcicki G., Sobkowiak J., <i>Spór o człowieka w mediach</i> , Warszawa 2022.
3.	Kawecki W., <i>Vademecum kultury politycznej</i> , Warszawa 2015.

4.	Klepka R., Idzik J., <i>Medialne obrazy świata. Polityka i bezpieczeństwo w relacjach medialnych</i> , Kraków 2019.
5.	Sierocki R., <i>Praktykowanie religii w nowych mediach. Katolicka przestrzeń Facebooka</i> , Toruń 2018.

Literatura uzupełniająca

1.	Goban-Klas T., <i>Wartki nurt mediów. Ku nowym formom społecznego życia informacji</i> , Kraków 2011.
2.	<i>Współczesne media. Medialny obraz świata. Zagadnienia teoretyczne</i> , red. I. Hofman, D. Kępa-Figura, Lublin 2015.
3.	Jakubowicz K., <i>Media a demokracja w XXI wieku. Poszukiwanie nowych modeli</i> , Warszawa 2013.
4.	Kawecki W., <i>Zobaczyć wiarę. Studium obrazu postrzeganego jako komunikacja wiary z perspektywy teologii kultury i teologii mediów</i> , Warszawa 2013.
5.	Szmyd J., <i>Medialny obraz rzeczywistości jako główna orientacja poznawcza i praktyczna w świecie</i> , w: <i>Medialny obraz rodziny i płci</i> , red. K. Pokorna-Ignatowicz, Kraków 2012.

* lista rodzajów zajęć

- ☐ ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)
- ☐ ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe
- ☐ lektorat języka obcego nowożytnego/starożytnego
- ☒ wykład kierunkowy
- ☐ wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne
- ☐ seminarium dyplomowe
(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)
- ☐ pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska)
(zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)